Stručně o Iaidó a Jódó.

_____

Iaidó a Džodó se řadí do velké skupiny tradičních japonských bojových umění.

Historie obou se odvíjí v časovém horizontu několik set let zpátky do minulosti

(někde okolo 15. a 16. století).

Iaidó – lze přeložit jako cestu meče.

Používání tohoto umění vznikalo společně s kendó a mělo velmi úzkou vazbu.

Iaidó jako disciplína je reakcí na nečekaný útok, kdy bylo zapotřebí protivníka likvidovat

jedním sekem. Odpovídající způsob použití techniky se vždy užíval v konkrétní situaci v závislosti na způsobu vedení útoku a jeho atributů (např. – směr odkud byl útok veden, počtu protivníků, způsobu vedení útoku atd.).

Velmi zjednodušeně lze Iaidó brát jako řešení situace, kdy je meč v pochvě a dochází k potřebě řešit adekvátně ohrožení jednou nebo více osobami .

K tomu slouží mimo jiné převážně souborné cvičení – tzv. kata.

Džódó (nebo také jódó) znamená cestu hole.

Džódó zahrnuje nácvik technik a pohybů bez partnera a cvičení technik s partnerem.

Stejně jako v Iaidó se k nácviku používají kata (souborná cvičení) s tím rozdílem, že při cvičení Džódó se kata provádí ve dvojicích. Jeden z bojovníků je ozbrojen cvičným dřevěným mečem (Boken) a druhý používá hůl z tvrdého dřeva (džó).

Rozměry hole jsou standardní – délka 128 cm a průměr tyče je 2,6 cm.

Výhodou hole je, že lze použít velmi variabilně.

V České republice sdružuje oddíly, které se věnují cvičení Iaidó, Džódó, Naginatadó

Česká federace Kendó.